

Rigtig hjerteligt velkommen til denne november-søndag eftermiddag, hvor vi skal overrække vores fredspris og afholde vores kunstauktion.

Vi håber, det bliver et par hyggelige timer, men først vil jeg gerne sige noget om den virkelighed, som jeg mener, vi bliver nødt til at forholde os til, i et inderligt håb om ikke straks at ødelægge stemningen. Det er den virkelighed eller sandhed, vi hele tiden forsøger at oplyse om, for uden sandhed, får vi ingen fred.

Det er en kendsgerning, at stærke kræfter ønsker krig, som jo kan udvikle sig til atomkrig. En sådan kan ikke vindes, uanset hvad generaler og politikere forestiller sig. Det er også en kendsgerning, at USA er afhængig af krig. Det lyder absurd, men det er sandt. Deres absolut største industri og eksport er våben. Verdensfred vil betyde økonomisk kollaps for dem.

USA bruger omkring 800 milliarder dollars om året på deres såkaldte forsvar, og dette beløb skal som bekendt forøges.

Vores eget forsvarsbudget er på 20 milliarder, og det skal som bekendt fordobles. Vi opruster på USA's bud. Claus Hjort begrundede det med truslen fra Rusland, som "jo har annekteret Krim.." Den sætning kører i en båndsløjfe, og ingen årvågne journalister minder ham om, at Krims befolkning - ved en ganske ublodig afstemning - valgte at tilhøre Rusland.

Lars Løkke hævder, at Mellemøsten udgør en trussel og nævnte forleden at f.eks. Libyen er i kaos... Journalisten undlod at minde ham om, hvem der havde smadret Libyen.

Og så er der jo det store monster Korea...

Ingen taler om Israels blodige annektering af Vestbredden. Ingen berører USA's brutale og skånselsløse adfærd mod civilbefolkninger over hele kloden. Vi er allierede, så det er tabu at nævne, at USA har igangsat oprør, væltet folkevalgte præsidenter, oprettet og støttet dødspatroljer, rekrutteret, finansieret og bevæbnet terrorister i Guatemala, Haiti, Chile, El Salvador, Nicaragua, Argentina, Somalia, Afghanistan, Irak, Ukraine, Libyen og Syrien. For nu at nævne nogle få.

USA er for tiden militært engageret 172 steder i verden.

Princippet er, at bliver et land for selvstændigt eller for socialistisk, skal regimet skiftet ud. Derfor igangsættes et oprør med lejesoldater, som man bevæbner. Sådan skaber man terrorister. Sådan skabte man Contraerne i Nicaragua, og Al-Qaeda, Al-Nusra og Isis i Mellemøsten. Man lader derefter som om man bekæmper dem, men i virkeligheden støtter man dem for at splitte et regime, der ikke makker ret.

Når verdens medier forholde sig så passivt og ignorante overfor alle disse åbenlyse forbrydelser, er det fordi kun seks store selskaber, ejer alle vestens medier.

Og fordi CIA kontrollerer dem allesammen.

Da en tysk chefredaktør for Frankfurter Allgemein, Udo Ulfkotte afslørede dette i sin avis, døde han ganske kort efter. Han er ikke den eneste, der pludselig er død, efter en lidt for kritisk artikel eller udtalelse. Det samme gjorde den tidligere, engelske udenrigsminister Robin Cook, da han havde afsløret, at al-Qaeda betød database, og at det var en betegnelse for mujahedinere, der var trænet, bevæbnet og støttet af CIA.

Så journalister og redaktører ved udmærket, hvad der er for farligt at røre ved. Derfor får vi det ikke at vide.

Da vi skulle til Folkemødet på Bornholm, inviterede vi 25 journalister og politikere til et debatmøde i vores telt om hvad, der var sandt og hvad, der var falsk omkring alle krigene i Mellemøsten. Tre sendte afbud, resten svarede ikke, og absolut ingen mødte op.

Da jeg senere løb ind i én af de toneangivende mellemøstekspertes fra Politiken, svarede han det sædvanlige: "Jeg gider ikke konspirationsteorier", hvorefter han skyndte sig væk i Allinges mylder.

Man vælger at lukke øjnene for de løgne, der bliver brugt til at retfærdiggøre den ene krig efter den anden. Lodrette løgne, som et hvert skolebarn kan afsløre ved at google sig frem.

Hvis en forklaring f.eks. er i modstrid med fysikkens love, er den naturligvis løgn. Såsom :

At den kugle, der angiveligt ramte præsident Kennedy bagfra, skulle have skiftet retning fem gange i præsidentsens krop. Det er ikke muligt.

Og hvis den officielle forklaring om terrorangrebet i USA, kaldet 9/11, skulle være sand, så ville det betyde at : kæmpe højhuse kunne styrte i grus på få sekunder på grund af brand, at stål ville kunne smelte som flydende lava på grund af kontorbrande, så ville aluminium kunne gennembryde stål og beton, så ville et kæmpe fly kunne forsvinde sporløst ned i et krater i jorden, og et andet jetfly ville kunne bores sig igennem tre rækker bygninger for derefter at fordampe.

Jeg gentager lige, så ville et jetfly med motorer, bagage, sæder og passagerer altså kunne fordampe, som man hævder det fly, der angiveligt ramte Pentagon gjorde....

Den tror jeg ikke engang Fedtmule, ville hoppe på. Men vores magthavere og den årvågne, kritiske, fri, verdenspressen gør.

Jeg ved, at mange ikke kan holde ud, at høre det her. Det er også frygteligt skræmmende. Mange mener også, at jeg skader fredsbevægelsen, ved at blive ved med at sige det, - at jeg er årsag til, at nogle melder sig ud af denne forening, og selv i Enhedslisten vil man ikke forholde sig til disse fakta. Men det er desværre sandt, og enhver kan undersøge det, så længe internettet er tilgængeligt.

Den engelske dramatiker, Harold Pinter, kaldte USA for et vildt, blodtørstigt dyr.

Harold Pinter fik som bekendt nobelprisen for litteratur i 2008. I sin takketale sagde han, at vi som borgere har pligt til undersøge, hvad der er sandt, og hvad der er falsk i verden omkring os.

Derpå talte han om USA udenrigspolitik efter anden verdenskrig. Om hvor mange højrefløjs militær- diktaturer, de har støttet og skabt. Om de millioner af dødsfald, den grufulde tortur, lemlæstelse og ødelæggelse, de har forårsaget under foregivelse af at udbrede frihed og demokrati. At USA's forbrydelser har været systematiske, konstante, ondskabsfulde, ubarmhjertige, brutale og hensynsløse - alt sammen maskeret som godhed. Og at de har haft succes med denne manipulation og hypnotisering af hele verden.

Han sluttede sin tale, som gjorde et enormt indtryk på mig, med denne opfordring - som i min oversættelse lyder sådan her:

"Jeg tror, at på trods af de enorme odds, der er, må vi borgere, med urokkelig, ubøjelig, stålsat intellektuel

beslutsomhed, bestræbe os på at definere den virkelige sandhed om vores liv og vores samfund. Dette er en afgørende forpligtelse, der hviler på os alle. Det er faktisk obligatorisk.

Hvis en sådan målrettet beslutsomhed ikke bliver virkeliggjort, har vi intet håb om at genoprette, hvad der næsten er tabt for os - menneskets værdighed."

Når medierne ikke tør afsløre disse åbenlyse løgne og kæmpe imod dette vilde, blodtørstige dyr, er der kun os selv tilbage. Der er heldigvis nogle, der har mod til at protestere, og dem vil vi meget gerne hylde og anerkende. Og en af dem, der har sunget og spillet imod krig og uretfærdighed i gennem et halvt århundrede, er heldigvis her i dag, og han hedder Arne Würgler.

Kære Arne.

Når vores lille bestyrelse blev enige om, at du skulle modtage vores fredspris i år, var det uden et sekunds tøven. For hvis nogle lever op til vores formål om at kæmpe for fred og nedrustning, beskyttelse af miljøet og international solidaritet, så må det være dig.

Lige fra du var ung, har du spillet og sunget om fred og retfærdighed ved alle mulige og umulige arrangementer og demonstrationer på vakkelvorne ladvogne, på møre ølkasser eller på store, oplyste scener. Som venstrefløjens talerør og sangskriver, er du altid med, og med din sang og musik vælger du at blande sig i debatten og gøre oprør. Din ægte indignation forplanter sig, og man kan mærke din dybtføjte harme over uretfærdigheden, uligheden, undertrykkelsen, udbytningen, umenneskeligheden og alle

de andre u'er- ikke mindst uværdigheden, som Harold Pinter også talte om.

Jeg er sikker på, at langt de fleste her kender dig og mener som du, så jeg skal ikke fortælle om alle dine bedrifter, dit engagement i DJBFA for musikernes rettigheder, alle de priser, du har modtaget, de mange plader og CD'er du har udgivet og den velfortjente succes du har høstet.

Men måske er det ikke alle, der ved, at du debuterede på kontrabas i børneorkestret "Jazz' n Babies i et TV-program i : 1957. Du har altså 60 års jubilæum i år, det er vi meget glade for at kunne fejre med dig.

Vi kæmper for det samme, vi kæmper mod idioti og afstumpethed og den foragtelige militærindustri, der spekulerer i - og tjener på krig. Jeg har hørt dig mange gange synge din version af Bob Dylans sang, Masters of War, og hver gang får jeg kuldegysninger.

Du synger om de små, bange udsendte soldater, der ikke aner, hvorfor de er sendt ud, men kommer hjem uden ben og med smadrede sind, mens idioterne fremmaner endnu et trusselsbillede.

Og så synger du om drømme om forandring, om at passe på vores udpinte og skrøbelige natur og ikke mindst om det aller vigtigste i livet, sammenhold, nærvær og kærlighed.

Kære Arne, det er mig en stor glæde at give dig vores lille beskedne pris.

Hjertelig tak for alt det du gør og for at være en ægte kunstner for fred, der ovenikøbet er så sød og smuk og dejlig!